

[Kristine Heltberg.]

dringer hist og her, måske også med nogle klargøringsmanøvrer hist og her — så vil det danne et vældig godt grundlag for en vældig oplevelse af musiklivet i Danmark. Det har formodentlig haft en slags storhedstid engang i forrige århundrede i vaudevillernes og måske også i højskolens tid, men har henslået en kummerlig tilværelse med brummernes sørgmodige akkompagnement til den ligegyldighed, som det offentlige synes at vise dette, der havde noget at gøre med borgerskabets pæne vaner og døtres præstationer i salonerne. Det er nemlig, synes jeg, et helt gennemgående træk — og det kunne jeg tænke mig at få udbygget og måske yderligere understreget — at det virkelig er en folkets musik, det her drejer sig om, netop den ganske almindelige borgers mulighed for at udtrykke sig musikalsk lige fra barnsben, og til man er gammel.

Det er ganske indlysende, at fremskridtspartiet må gå imod sådan noget, fordi det er et forslag, der i meget høj grad bygger på et tilbud om at udvikle det enkelte menneskes iboende muligheder på en så demokratisk vis, som det nu kan lade sig gøre, når man samtidig indrømmer, at pengepungen er der faktisk ikke ret meget i.

Det er i og for sig det, der er det bedrøvelige ved det, så meget mere som jeg kunne tænke mig, at man kunne udbygge den side af sagen, der hedder tilbuddet netop til skolebørnene, til eleverne, der, efter hvad vi kan se, som følge af den nye folkeskolelovs gennemførelse åbenbart ikke helt tør kaste sig ud i de musiktilbud, som folkeskolen i virkeligheden skulle give. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at man herigennem skabte et virkelig obligatorisk tilbud for kommunerne om at yde børnene den støtte, som adgang til instrumenter og adgang til undervisning er, og som er den første forudsætning for, at man kan komme videre med et musikalsk indhold i sit liv.

Jeg vil altså stort set sige, at på nær nogle spørgsmål, jeg kunne tænke mig at stille — f. eks. om, hvordan det nu går med de forhandlinger, der er omtalt, mellem ministeren og Københavns og Frederiksberg kommuner med hensyn til det sjællandske område, og dette at jeg kunne tænke mig at få det demokratiske i lovforslaget måske endnu tydeligere frem — så forekommer det

mig, at det er et lovforslag, jeg kan give en helhjertet støtte og en let gang gennem det udvalg, som det formodentlig bliver henvist til.

Jeg vil måske lige tillade mig at pege på et enkelt punkt, nemlig det, der hedder den sædvanlige bemærkning om, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Det forekommer mig, at der måske netop her var et meget vigtigt område at tage med ind i loven, altså at gøre den gyldig for Grønland og Færøerne så hurtigt som muligt. Der har man netop et vældigt behov for at fastholde den musik, der er karakteristisk for de områder og er et meget spændende bidrag til musikkulturen også andetsteds end dér, og man trænger dér måske i meget høj grad netop til at få støtte til musikkulturen. Jeg ville altså være meget glad, hvis man kunne tage forbeholdet væk og udbygge det tilbud til Færøerne og Grønland, der potentielt ligger i loven.

Med hensyn til de indvendinger, jeg har, er de af mere detaljeret art, og jeg vil ikke rejse dem her. Jeg synes, det i alt væsentligt er en positiv holdning, vi vil tage, og det er det, som skal lyde her, måske i modsætning til de mere negative og gramfonagtige bemærkninger, vi som sædvanligt har hørt fra fremskridtspartiets side.

Hanne Reintoft (DKP):

Lovforslaget indeholder jo en række målsætninger og formuleringer, som vi synes har et meget positivt og demokratisk indhold, og vi er meget tilfredse med, at det fremsættes.

Det er vigtigt, at det fastslås, at musik ikke er luksus, men et behov, hvis opfyldelse har betydning for den enkeltes personlighedsudvikling. Hertil kan vi selv føje, at det at musicere i fællesskab, i kollektiver, jo fremmer det sociale ansvar og fællesskabsfølelsen.

Det anføres også meget korrekt, at musikkens kulturpolitiske har været forsømt, og derfor er vi meget tilfredse med, at lovforslaget lægger hovedvægten på musikformidlingen i bredeste forstand, det vil sige formidling af kundskaber og færdigheder til dem, der vil tilegne sig musik, enten som aktive udøvere eller som aktive tilhørere. Det er også meget vigtigt, at lovforslaget fremhæver, at formidling af musik ikke må